

EEN ANDERE AANPAK VOOR EFFECTIEVE LOFPRIJZING

Door *Leen La Rivière* p.a. Continental Art Centre (een prachtig Cultureel Centrum met theater, studio, foyer, bar, etc), Robert Kochplaats 342, 3068 JD Rotterdam-Ommoord, tel.010-4568688

E-mail: leen@continentalart.org

Ervaring:

- schreef 22 boeken over kunsten, geloof, jongeren, communicatie

45 jarige praktijk in de kunsten, waarvan 80% in theaterproducties, 20% in andere situaties b.v. congressen, seminars, festivals, exposities maar ook samenkomsten, kerkdiensten, etc

- Bedenker van alle grote Continental Singers, Young Continentals en Continental Kids toernees voor geheel Europa, alleen dat zijn al een 10.000 concerten geweest (voor een groot deel in alle kerkelijke stromingen gehouden), met meer dan 2,5 miljoen bezoekers

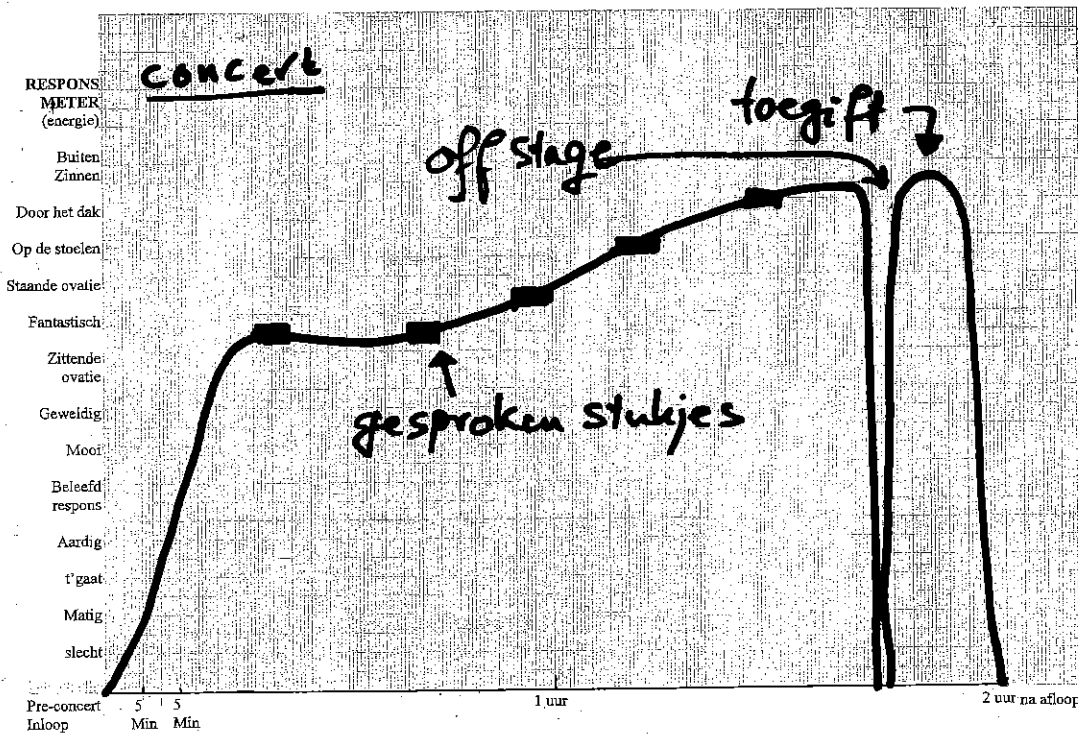
-Bedenker van alle grote Barry McGuire producties, Ingemar Olsson, Adrian Snell, Merv & Merla Watson, Dave & Dale Garratt, Graham Kendrick, enz enz, goed voor nog eens een dikke 1000 verschillende concerten/events met een kleine half miljoen bezoekers.

-Voorzitter CNV Kunstenbond

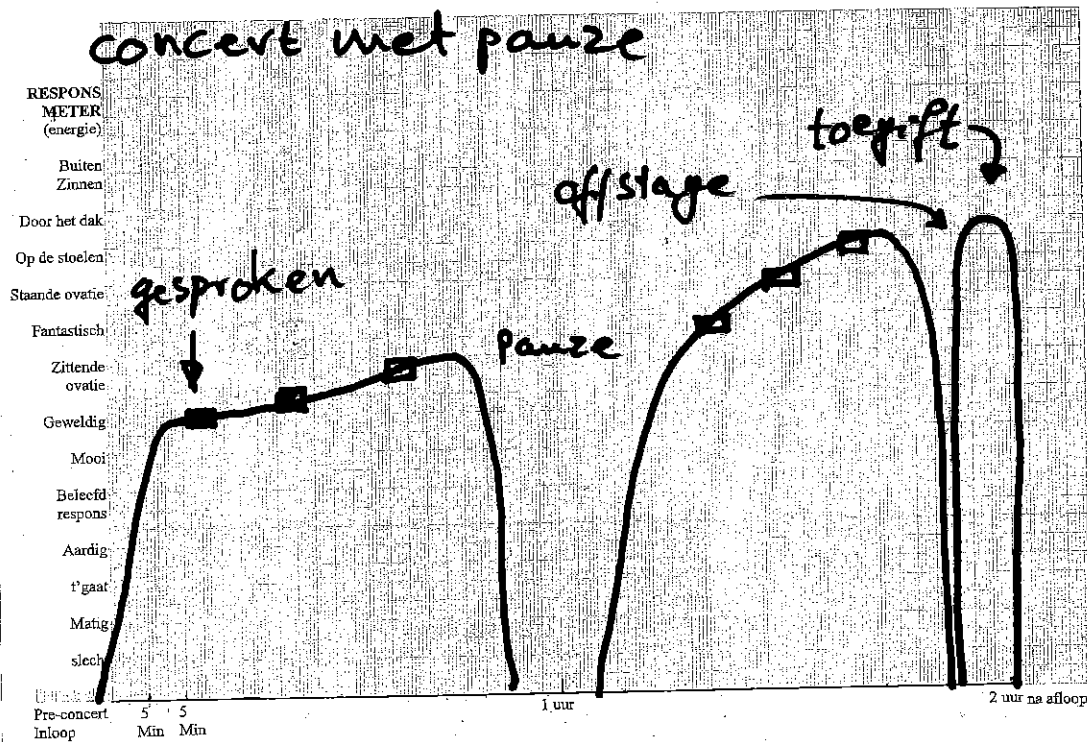
Wat is opgevallen:

1. er is eigenlijk geen verschil tussen het verloop van een dienst en een goed event/productie; deze uitspraak is gebaseerd na bestudering van de attentiewaarde van de verschillende onderdelen en het verloop van energielijnen van het totaal
2. Hoe meer alle onderdelen een goede organische eenheid vormen, des te beter wordt er gecommuniceerd; flow is alles. Dit vraagt dus ook om duidelijke regie, heldere afspraken, coördinatie. Weten alle betrokkenen de planning/tijdschema/inhoud?
3. bestaat het programma/dienst etc uit allemaal losse stukjes, moet er feitelijk steeds opnieuw begonnen worden, met als effect dat het doodvermoeiend wordt/uitputtend voor het publiek (= ook aanwezig in een kerkdienst) en de aandacht valt snel weg.
4. Goede afwisseling is van groot belang: ballad, up-tempo, choral, etc, maar nog steeds komt het aan op de verbinding van die onderdelen, dat kan met parlando's, rap, zachte muziek op achtergrond, etc. Waar en hoe pas je dans toe, poezie, projectie, vlaggen, afkondigingen (*de wetten van functionaliteit*). Ook gesproken delen hebben te voldoen aan de wetmatigheden van flow, energie, boeiend/zouteloos, etc: spreken=entertainment, anders kun je beter een goed boek maar gaan voorlezen.... Heb je er ooit over nagedacht dat Jezus zijn boodschap verpakte in short stories???? Feitelijk heeft Hij nauwelijks gepreekt... en van die ene keer de zaligsprekingen is de poetische kracht daarvan kolossaal. Recent onderzoek vertelt: maximale attentieduur is 5-7 minuten (!). Wellicht een idee om de preek in twee delen te doen???? EN: wat ga je doen om jeugd vast te houden???
5. Slechte afwisseling zijn losse stenen, die men in de vijver gooit. Je kunt van losse onderdelen geen muur of gebouw bouwen, dus het cement is alles.
6. Heel vervelend voor hen die geloven in het gesproken woord: vorm is alles. Ook het gesproken woord kan heel boeiend zijn, mits het maar boeiend gebracht wordt....niets zo afgrijselijk als nasale, monotone berichten.
7. Goede techniek is zeer bepalend! Vele keren meegemaakt dat slechte microon en versterkertechniek iets heel moois kapot maakte.
8. Ambiance versterkt of maakt ook veel kapot, dus inrichting zaal, keuze van kleuren, acoestiek, licht/lichtinval, belichting van dat wat op preekstoel c.q. podium gebeurt, de temperatuur, frisse lucht.....
9. Wat gebeurt er tijdens de inloop??? Dat is een belangrijke set up voor sfeer, verwachting, mentale voorbereiding. Harde geluiden, domme situaties kunnen de boel behoorlijk verzieken
Wat gebeurt er na afloop??? Het goed geleiden van de ervaring, c.q. emoties is van doorslaggevende betekenis om de ervaring op de juiste wijze mee naar huis te nemen, tot inspiratie en meditatie te laten zijn.
10. En terugkijkend, wat was nu eigenlijk de essentie van de productie, wat wilde je nu eigenlijk communiceren, wat was de VERANKERING (de echte hook)? Zonder verankering gaat de echte betekenis sneller verloren.

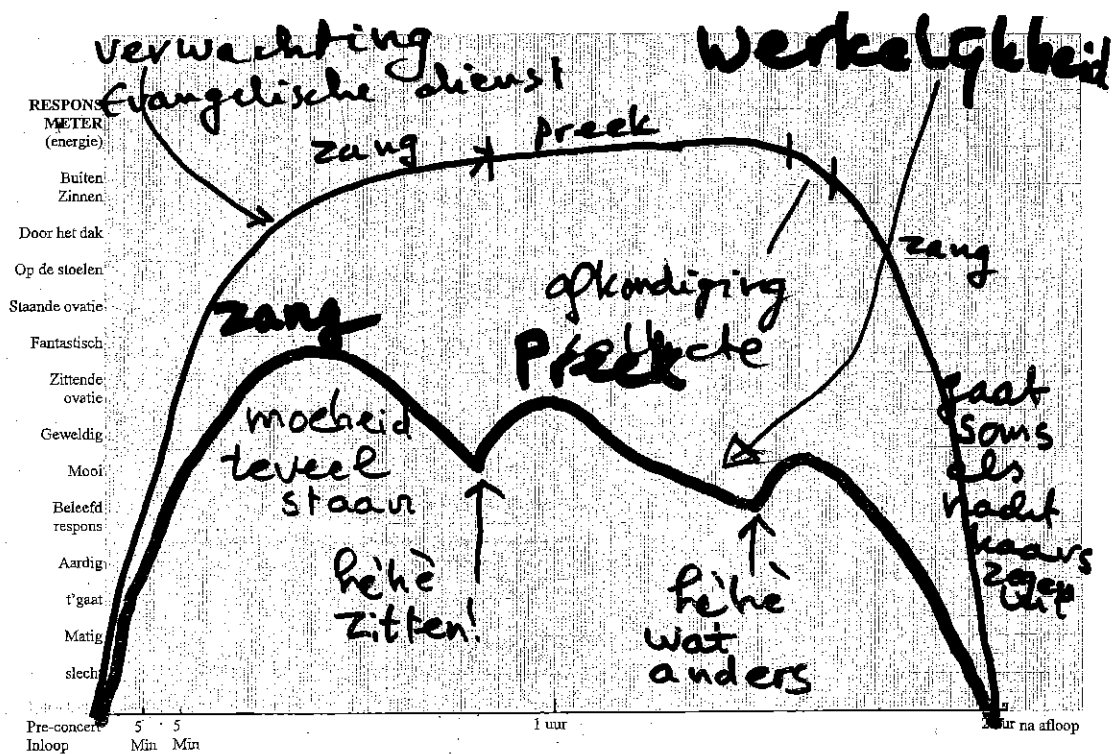
De start is altijd up-tempo, high energy muziek. Na 3de lied stabilisatie b.v. met een ballad.

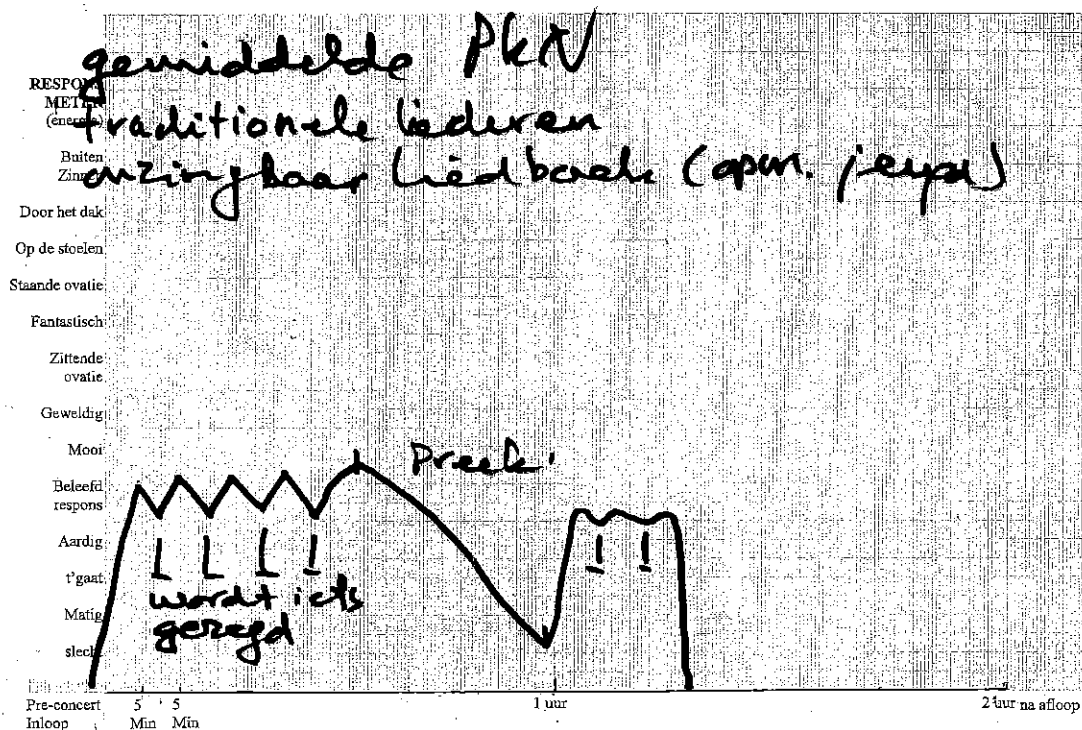
Ook gesproken stukjes in een concert, theaterproducties, zijn onderdeel van de flow van het hele gebeuren. Muziek loopt vanzelf over in een korte tekst, welke weer vanzelf doorloopt in de muziek. Soms loopt de muziek door onder gesproken tekst. Breekt de flow, klapt de aandacht weg, stopt de energieboog, en communicatie loopt heel wat moeilijker. Gesproken stukjes zijn altijd kort.

Zangleiders en voorgangers van evangelische diensten hebben een hele hoge "energy verwachting" van hun diensten. De werkelijkheid is totaal anders. 45 minuten zingen (staand) en 45 minuten preek werkt contraproductief qua aandachts/energy curve. Men haakt gewoon mentaal af.

Een PKN dienst is een zaagtand curve, het zijn allemaal losse stenen, geen flow, geen energy verband (wel thematisch verband), zou er wel flow komen, zal de dienst zoveel beter communiceren.

- Participatie van verschillende personen is belangrijk om de aandacht vast te houden
- Afwisseling van vorm helpt om de aandacht vast te houden
- Paulus: "Broeders en zusters, wat betekent dit voor uw samenkomsten? Wanneer u samenkomt draagt iedereen wel iets bij: een lied, een onderwijzing, een openbaring een uiting in klanktaal of de uitleg daarvan; laat alles tot opbouw van de gemeente zijn" (1 Kor.14:26 NBV)
- "En zing met elkaar psalmen, lofzangen en geestelijke liederen en zingt en jubelt van harte" (Eph. 5:19; Col.3:16) c.q. liederen, die de Geest U ingeeft (improvisatie)

uit
ND

Ter overdenking!

HANNAH GUNNINK • lezer te Utrecht nd.nl/opinie BEELD ANP / OLAF KRAAK

MEER HAZES IN DE KERK

... Klaas Wierenga concludeert in het HD van afgelopen zaterdag dat organisatorische veranderingen of aanpassingen in taal niet de oplossing bieden om mensen geloof te geven. Maar hij vergeet dat je er wél blokkades mee kunt wegnemen.

Het belangrijkste punt van Wierenga in zijn artikel over kerkverlating is dat een geloofskeuze in het hart of in het diepste verborgene van de ziel wordt gemaakt.

In kerkjargon zeg ik 'amen' op het feit dat organisatorische of taalkundige aanpassingen geen voorspellers zijn in het wel of niet aanvaarden van het geloof in Jezus. Er kan geen formule worden opgesteld waarin de mate van tale kanaans, de uitstraling van de website en de kwaliteit van de band het aantal bekeringen voorspellen. Zo was er op de introductie cursus christelijk geloof (studentAlpha) in Utrecht een niet-gelovig meisje dat zich erg aangetrokken voelde tot de Rooms-Katholieke Kerk vanwege de traditionele sfeer, de rituelen en de taal. Niet bepaald de hippe kerk waar kerkverlating geen issue is. Toch zou ik in algemeen beschaafd Nederlands het 'Hazesgehalte' in traditio-

nele kerken willen toejuichen. Misschien wel om kerkverlating tegen te gaan, maar meer nog, om geen blokkade te zijn voor mensen om Jezus te vinden. Voor de gemiddelde volksbuurtbewoner zijn de organisatie en het taalgebruik van traditionele kerken drie bruggen te ver. Om van Jan Smit over te stappen naar de Geneefse berijming van de Psalmen met orgelbegeleiding, vraagt veel. We maken het er niet makkelijker op om Jezus te vinden via de kerk. Ook voor geoefende kerkleden is de vertaalslag tussen geloof dat relevant is voor het dagelijks leven en taalgebruik van honderd jaar geleden soms lastig. Als het geloof relevant is voor vandaag, waarom gebruiken we dan melodieën en taal die decennia geleden modern waren?

lege emotie

Meer Hazes in de kerk zonder iets aan de waarheid af te doen, heeft dan ook mijn voorkeur. Klaas Wierenga uit zijn (terechte) aversie tegen teksten die niet meer verwijzen naar een externe realiteit. Wanneer we God aanbidden, ons klein maken of Hem om zijn genade smeken, moeten woorden betekenis hebben. Anders wordt aanbidding lege

emotie. Maar als Hazesachtige liederen waarheden uit Gods woord bevatten, kunnen ze ons helpen om God te aanbidden en de waarheid over Hem uit te zingen. Dan helpt taal, de mensen om me heen, zijn gemeente me om niet bij God vandaan te springen. Dat heeft niets met een afvalvirus te maken, maar met blokkades die de kerk soms opwerpt om dagelijks met Jezus te leven. Ik moet dan altijd denken aan de momenten waarop we oude stampers van Johannes de Heer zingen. 'Welk een vriend is onze Jezus'. Om me heen komt dan een grijze golf omhoog. Het volume van de zang neemt toe en er zijn zelfs mensen die heen en weer durven wiegen. Genieten... Het lijkt me mooi om op dezelfde manier in één volksbuurt op de wijs van 'de vlieger' een psalm te kunnen zingen. God gaat zijn mysterieuze wegen. En een geloofskeuze wordt gemaakt in het diepste van de ziel. En toch blijven ook taal, melodieën en misschien zelfs de kwaliteit van organisaties door God geschapen instrumenten die het ons makkelijker of moeilijker kunnen maken om Jezus te ontmoeten. Dan is het werken aan de kerk het opruimen van blokkades en geen race tegen het afvalvirus. <